

Strana žalující replikovala tím, že i při sportovních přenosech dochází k zásahu do práv chráněných umělců, jejichž kolektivní ochranu žalobce vykonává. Pro všechna sportovní utkání je typický hudební doprovod v případě různých komerčních přestávek, při reportážích, ve formě znělek, při různých turnajích či šampionátech i hudební výplně včetně reklam. I k takovým dílům vážnou práva výkoných umělců a samozřejmě výrobců obrazově-zvukových záznamů, které žalobce ze zákona zastupuje. Odkázal v daném směru i na názor Ústavního soudu vyjádřený v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 1135/11.

V rámci následné repliky strana žalovaná především podrobně rozebrala argumentaci spočívající v nedostatku aktivní legitimace žalobce a uzavřela, že oprávnění domáhat se vlastním jménem na účet zastupovaný nositelů práv nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení z výkonu kolektivně spravovaného práva nutno vztáhnout pouze k registrovaným výkonným umělcům, resp. výrobcům obrazově zvukových záznamů.

Soud v rámci prvního jednání ve věci seznámil v režimu § 99 o.s.ř. strany se svým názorem na věc, když přisvědčil názoru strany žalované, pokud jde o nedůvodnost přičítání DPH k nároku z bezdůvodného obohacení (viz rozsudek Vrhelního soudu v Olomouci sp. zn. I Co 494/2013-548) a upozornil současně stranu žalující na judikaturu Vrhelního soudu v Praze, která s odkazem na § 136 o.s.ř. dovodila, že v případě sportovních přenosů sice dochází k zásahům do práv tvůrců obrazově zvukových záznamů, které spočívají právě v produkci hudebních znělek a hudebních doprovodů, ovšem tyto znělký a doprovody tvoří základní obsah takového pořadu a je na místě v případě uzavírání kolektivních smluv poplatky oproti běžným krátiť v přiměřené výši, kterou Vrhelní soud v Praze shledává na 50%. Současně vyjádřil ve vztahu k ostatní právní argumentaci strany žalované soud prvního stupně odlišný právní názor a upozornil strany, že bude především rozhodovat v limitách, které stanovil Ústavní náález II. ÚS 2186/14. Následně strany vyzval k uzavření smíru, čehož bylo dosaženo. Strany uzavřely shora uvedené smír, který s ohledem na skutková zjištění soudu, která byla ostatně účastníky učiněna nesporná (v žalobě tvrzené době byl v provozovně žalovaného televizor (a jeho doplňkové zařízení) umístěn a užíván k televizním přenosům sportovních zápasů). Právní úprava autorského zákona v daném směru přitom nemá kogentní charakter a umožňuje se tedy žalobci v rámci výkonu kolektivní správy, tak samozřejmě žalovanému, jako bezdůvodně obohacenému, dohodnout na smírném vyřešení vzájemného sporu. Smír účastníků byl proto soudem podle § 99 odst. 2 o.s.ř. schválen. Výrok o náhradě nákladů řízení vyplývá z ust. § 146 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nelze podat odvolání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může být nárok vymáhán prostřednictvím exekuce.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 9. června 2015

JUDr. Pavel T o u f a r v.r
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Holá

Usnesení

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl soudcem JUDr. Pavlem Toufarem v právní věci žalobce **INTERGRAM, nezávislá společnost umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s.**, IČO 00537772, Klimentská 1207/10, 110 00, Praha 1, zastoupen Mgr. Martinem Pokorným, Jakubská 647/2, 110 00, PRAHA 1 proti žalovanému

_____, zastoupen JUDr. MgA. Michalem Salomounem, Ph.D., Bráfova tř. 52, 674 01, TŘEBÍČ o 6.131,07 Kč,

t a k t o :

I. Soud **s c h v a l u j e** tento smír:

Žalovaný se zavazuje zaplatit žalobci částku 500,- Kč do 30.6.2015.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se proti žalovanému (jakožto kolektivní správce autorských práv oprávněný k uzavírání hromadných licenčních smluv) domáhal zaplacení bezdůvodného obohacení v celkové částce 6.131,07 Kč, neboť žalovaný měl od 1.4.2013 do 31.12.2013 ve své provozovně _____ zpřístupňovat umělecká díla a umělecké výkony prostřednictvím televizoru a doplňkového zařízení k televizoru, aniž by uzavřel licenční smlouvu s žalobcem a nebylo mu tedy uděleno žádné předchozí oprávnění k výkonu práva výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů, což zjistil žalobce při kontrole dne 23.11.2013. V případě veřejné produkce realizované žalobcem činí podle sazebníku odměn žalobce pro rok 2013 měsíční odměna 234,5 Kč a 47,- Kč za 9 měsíců, tedy celkem 3.065,54 Kč za provozovnu, a to včetně DPH.

Žalovaný nesouhlasil s žalobou a navrhl její zamítnutí. Poukázal především na skutečnost, že žalobce není ve věci aktivně legitimován, je oprávněn pouze k vymáhání z pohledávek z uzavřených licenčních smluv. Neoprávněně, neboť k tomu neexistuje právní důvod dle daňových předpisů, připočítává k nároku na bezdůvodné obohacení daň z přidané hodnoty a v rozporu s autorským zákonem se nechává zastupovat jinou osobou, ať už při výkonu konkrétních kontrol v restauračních zařízeních, tak v soudních řízeních (advokátem). Po skutkové stránce poukázal především na to, že na předmětném televizoru, který je umístěn v provozovně žalovaného byla přenášena toliko sportovní utkání, tedy pořady, které nezasahují do žalobcem kolektivně spravovaných práv, např. záznamů hudební produkce atp., a to s výjimkou přenosů krasobruslení, které však přenášeny předmětným technickým zařízením nebyly.